

РЕШЕНИЕ

№ 33431

гр. София, 14.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 16.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **3321** по описа за **2025**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. АПК.

Образувано е по искова молба с вх. № 7656 от 28.03.2025 г. по описа на АССГ от „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п. к. 1680, район „Красно село“, ж. к. Борово, [улица], [жилищен адрес] ателие 1, чрез адв. С. И. срещу Национална агенция за приходите, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявана от изпълнителния директор Р. С., с правно основание чл. 1 от ЗОДОВ, вр. с чл. 17, ал. 6 от ДОПК и чл. 19 от ЗНАП, с цена на иска 9 966. 55 лева, от които главница: 8 887. 81 и лихва за забава: 1 078. 74 лева.

В исковата молба е посочено, че „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК], е претърпял имуществени вреди от постановен му незаконосъобразен административен акт – Ревизионен акт № Р – 22221717007627 – 091 – 001 / 01.04.2020 г., издаден от Р. Г. Я., на длъжност началник на сектор, възложил ревизията, и П. Н. Г., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, окончателно отменен с Решение № 5798 / 13.05.2024 г., постановено по адм. д. № 9689 / 2023 г. по описа на ВАС, Първо отделение.

Твърди се в исковата молба, че за периода от 2017 г. до 2018 г. на дружеството са възложени общо 8 броя ревизионни производства за различни данъчни периоди.

Претендира се наличието на имуществена вреда, представляваща заплатеното възнаграждение за успех за окончателна отмяна на РА № Р – 22221717007627 – 091 – 001 / 01.04.2020 г. с Решение № 5798 от 13.05.2024 г., постановено по адм. дело № 9689 / 2023 г., постановено по адм. д. № 11429 / 2021 г. по описа на АССГ, отменящо го като незаконосъобразен. Твърдяната от ищеца

имуществена вреда е пряка и непосредствена последица от отменения РА. Съдебният акт е постановен при повторното разглеждане на делото, след като с Решение № 11025 / 02.11.2021 г. по адм. д. № 4231 / 2021 г. по описа на ВАС, е отменено Решение № 557 от 03.02.2021 г. по адм. д. № 7978 / 2020 г. по описа на АССГ, 20 – ти състав, с което е прогласена нищожността на РА № Р – 22221717007627 – 091 – 001 / 01.04.2020 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

Вредите, представляващи разхода за окончателната отмяна на незаконосъобразния административен акт, както и вредите, представляващи разходите за административното му оспорване пред директора на дирекция „ОДОП“, са пряка и непосредствена последица от постановения незаконосъобразен РА № Р – 22221717007627 – 091 – 001 / 01.04.2020 г. и като такива подлежат на обезвреда по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, в който смисъл е и практиката на ВАС.

Нормативните предпоставки за уважаване на исковете по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ са налице, доколкото между страните не е спорно, че на „Джей Кей Фарма“ ООД е издаден незаконосъобразен административен акт – РА № Р – 22221717007627 – 091 – 001 / 01.04.2020 г., с който са установени публични задължения по чл. 177 от ЗДДС в размер на 48 240. 12 лева, към датата на постановяването му същият е окончателно отменен по установения законов ред с Решение № 5798 от 13.05.2024 г. на ВАС. Настъпили са и конкретни имуществени вреди в негово следствие, изразяващи се в заплащането на възнаграждение за административното му оспорване пред Директора на ОДОП, който го е потвърдил мълчаливо, и възнаграждение за цялостна отмяна на незаконосъобразния акт, налице е и причинно - следствена връзка между РА № Р – 22221717007627 – 091 – 001 / 01.04.2020 г. и направените разходи за защита срещу него.

С цел защита на интересите си във всички ревизионни производства „Джей Кей Фарма“ ООД е сключило договор с Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство от 01.02.2018 г. На основание чл. 1, т. 1. 1. от Договора от 01.02.2018 г., „Джей Кей Фарма“ ООД е възложило, а Адвокатското дружество е приело, да предостави правни консултации, съдействие, представителство и защита, във връзка с ревизионно производство с УИН № Р – 22221717005089, като в чл. 1, т. 1.2. от Договора от 01.02.2018 г. е предвидено какво конкретно включва Защитата.

В чл. 1, т. 1. 3. от Договора от 01.02.2018 г. страните са договорили, че възлагането по Договора от 01.02.2018 г. се отнася до всички висящи към датата на сключването му данъчни производства, които ще бъдат уточнени в анекс, сключен между тях.

На 06.02.2018 г. е сключен Анекс № 1 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, сключен на 01.02.2018 г., в който са уточнени висящите ревизионни производства. В Анекс № 1 е включено ревизионното производство по чл. 177 от ЗДДС, възложено със ЗВР № Р -22221717007627 – 020 – 001 / 07.11.2017 г., приключило с РА, от който ищецът е претърпял вредите.

На 18.04.2018 г. е сключен Анекс № 2 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, с който са добавени още три ревизионни производства, като са направени и други изменения относно дължимите възнаграждения.

На 24.07.2020 г. е сключен финален Анекс № 3 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, сключен на 01.02.2018 г., в „Джей Кей Фарма“ ООД и Адвокатското дружество, като са съобразили всички предходни анекси и възложените производства, уточнили са действието на сключения договор и на дължимите възнаграждения по производства с цел избягване на съмнения.

При тези условия, позовавайки се на чл. 1, т. 1. 3., изр. 2 – ро от Договора от 01.02.2018 г., буква Д) от Анекс № 1, буква Д) от Анекс № 2 и буква Ж) от Анекс № 3, осъществената защита по ревизия включва: обжалване на РА, процесуално представителство и защита пред директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. град, по чл. 1, т. 1.2.4 от Договор от 01.02.2018 г. и чл.2, т. 2.2. от Анекс № 3. Обжалване на РА пред Административен съд София – град, защита пред ВАС. Начинът за определяне на конкретния размер на дължимите възнаграждения за всеки отделен етап от защитата за всяко отделно ревизионно производство, възложено по договора от 01.02.2018 г. и Анекси № 1 - № 3 към него, е уреден в чл. 3 от договора от 01.02.2018 г. и чл. 2 от Анекс № 3. На основание чл. 3, т. 3.3. от Договора от 01.02.2018 г. възнагражденията не включват ДДС, съответно върху тях ще бъде начислен косвен данък.

В чл. 3, т. 3.1.4. от Договора от 01.02.2018 г. и чл. 2, т. 2.2. от Анекс № 3 е уговорено, че за изпълнението на защитата по т. 1.2.4. от него, представляваща административно оспорване на РА пред директора на ОДОП, се дължи възнаграждение, чийто конкретен размер ще бъде определен в сключен между адвоката и клиента констативен протокол при предаване и приемане на извършената услуга, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения с оглед обжалвания интерес. Същият начин за определяне на конкретния размер на дължимите възнаграждения по чл. 3, т. 3.1.5 и т. 3.1.6 и чл. 2, т. 2.3 и т. 2.4. от Анекс № 3, е предвиден и за съдебното оспорване на всеки от издадените на Дружеството ревизионни актове в хода на осемте ревизионни производства.

В чл. 3.1.7. от първоначално сключения договор от 01.02.2018г. е уговорено възнаграждение за успех в размер на 10 % съобразно отменената част на ревизионния акт.

Предвид възлагането и на други висящи ревизионни производства по чл. 1.3. от съглашението, в чл. 3.2. от Договора от 01.02.2018г. е уговорено, че възнагражденията за успех при цялостна или частична отмяна на издадените ревизионни актове в техните рамки, ще бъдат конкретно определени в констативен протокол, сключен при настъпване на условието за дължимостта на възнаграждението, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Впоследствие, страните са уточнили клаузата чрез чл. II от Анекс № 2, като са изяснили, че при определяне на възнагражденията за успех във връзка с услуги по висящите ревизионни производства на „Джей Кей Фарма“ ООД по чл. 1.3. от Договора от 01.02.2018 г., по които се оспорва вече възстановен на Дружеството данъчен кредит или се търси отговорността му по чл. 177 от ЗДДС, се вземат предвид отменената част на предложеното/наложеното от приходната администрация начисление и съответните лихви. В чл. 3 от Анекс № 3 е направено допълнително уточнение на действието на клаузата по договора от 01.02.2018г., като начинът на определяне на възнагражденията е потвърден.

В чл. 3.2. от договора от 01.02.2018 г. е уговорено авансово плащане в размер на 75 000 лв. без ДДС във връзка с производствата, възложено по реда на чл. 1.3 от него, за което е издадена фактура № 5029/09.02.2018 г. и е постъпило плащане от дружество „Джей Кей Фарма“ ООД на дата 09.02.2018 г. От така направеното авансово плащане са приспадани дължимите възнаграждения за предоставените услуги по ревизионните производства, което е обективизирано както в констативните протоколи, подписани при предаване и приемането им, така и потвърдено в чл. 6 от Анекс № 3 и Приложение № 1 към него с цел избягване на всякакви съмнения относно изразходването на средствата във връзка със защитата по договора от 01.02.2018г. и анексите към него.

В изпълнение на поетите задължения по договора от 01.02.2018 г. и анексите към него и в

законово определения 14-дневен срок, адвокатското дружество е изготвило и подало до дирекция „ОДОП“ жалба по административен ред срещу РА с вх. № 53-03-1228 / 21.04.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С.. На същата дата Д. К. Фарма и Адвокатското дружество са подписали констативен протокол по чл. 3, т. 3.1.4. от Договора от 01.02.2018 г. и чл. 2, т. 2.2 от Анекс № 3, в който са удостоверили изпълнението на задълженията на адвокатското дружество по чл. 1, т. 1.2.4 от Договора и приемането без забележки от Д. К. Фарма на извършените услуги и изготвената от Адвокатското дружество административна жалба срещу РА.

Размерът на дължимото възнаграждение е определен на 3835 лева без ДДС, които са приспаднати от направеното авансово плащане, установено и в т. 3 от Приложение № 1 към Анекс № 3. Директорът на дирекция „ОДОП“ мълчаливо е потвърдил РА, като в изпълнение на поетите задължения по Договора от 01.02.2018 г., Адвокатското дружество е изготвило и подало жалба срещу мълчаливо потвърдения РА до АССГ.

След постановяване на окончателното Решение № 5798 от 13.05.2024 г., постановено по адм. д. № 9698 / 2023 г. на ВАС, Адвокатското дружество и „Джей Кей Фарма“ ООД са подписали констативен протокол от дата 10.06.2024 г., с който се удостоверява изпълнението на задълженията на Адвокатското дружество по Договора от дата 01.02.2018 г. и анексите към него. Страните са определили дължимото възнаграждение в размер на 5052. 81 лева без ДДС, за което е издадена фактура № 9167 / 10.06.2024 г. Възнаграждението е заплатено на 11.06.2024 г.

Претендира се ответникът да бъде осъден да заплати на „Джей Кей Фарма“ ООД, обезщетение на причинените му имуществени вреди от издаване на отменения РА в размер на 9 966. 55 лева, от които главница: 8 887. 81 и лихва за забава: 1 078. 74 лева, считано от 13.05.2024 г. датата на постановяване на Решение № 5798 от 13.05.2024 г. до датата на настоящата искова молба, както следва: сумата от 3835 лева, представляващи заплатено възнаграждение за жалба срещу РА до директор дирекция „ОДОП“, ведно със законната лихва върху тази сума от 13.05.2024 г. до датата на настоящата искова молба (28.03.2025 г.) в размер на 465. 46 лева; сумата от 5052. 81 лева, представляващи заплатеното възнаграждение за успех за постигната отмяна на РА, ведно със законната лихва върху тази сума от 13.05.2024 г. до датата на настоящата искова молба (28.03.2025 г.) в размер на 613. 28 лева, ведно със законната лихва за забава върху посочените по – горе главници, считано от датата на исковата молба до окончателното им изплащане.

Претендират се разноси пред настоящата инстанция.

Ответникът НАП оспорва исковете в писмен отговор от 04.06.2025 г., изготвен от юрисконсулт М. П.. По отношение на искането за присъждане на обезщетение за сумата в размер на 3835 лева, представляващи заплатено възнаграждение за жалба срещу РА, се твърди, че същата е неоснователна и недоказана по размер. Законът не предвижда задължителна адвокатска защита при подаване на жалбата по административен ред. Приложение трябва да намери разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК.

В отговора е посочено, че ако съдът намери претенцията за основателна, трябва да намали размера ѝ до справедлив минимум, защото ответникът е бил лишен от възможност да направи възражение за прекомерност. Във връзка с това се сочи, че договореното възнаграждение е много над минимума предвиден в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа и се цитира решението на СЕС по дело С – 438 / 2022 г. По отношение на претенцията за присъждане на лихва върху тази сума, се моли тя да бъде отхвърлена, защото в ЗОДОВ няма изрична правна норма, която да сочи на дължимост на мораторна лихва върху обезщетението, при което приложение трябва да намери ЗЗД. В съответствие с разпоредбата на чл. 86, ал. 1, вр. чл. 84, ал. 2 от ЗЗД в конкретната хипотеза е налице безсрочно задължение. Длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора. Липсват доказателства ищецът да е отправял покана до

ответника НАП.

По отношение на втората искова претенция за сумата от 5052. 81 лева, представляващи заплатено възнаграждение за успех за постигната отмяна на РА, ведно с лихва върху тази сума от 13.05.2024 г. до датата на настоящата искова молба (28.03.2025 г.), в размер на 613. 28 лева ответникът намира, че исковата претенция в тази част е недопустима. От представените по делото доказателства се установява, че уговореният резултативен хонорар, към датата на устните състезания, не е бил реално заплатен. По отношение на разносните е формирана СПН. Непредставянето на доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение или договорено такова пред решаващия оспорването съд, а впоследствие да се търсят по реда на друг специален закон – ЗОДОВ е заобикаляне на императивната разпоредба на чл. 8, ал. 3 от ЗОДОВ, която сочи, че при наличието на специален ред за обезщетяване, т. е. в случая възстановяване на направените при оспорване разходи, е недопустимо същите суми да бъдат търсени от НАП по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Заплатените допълнително възнаграждения от ищеца след приключване на съответните административни дела, които страните са обусловили от резултата по тях, не могат да бъдат квалифицирани като вреди, произтичащи непосредствено от отменения като незаконосъобразен акт, какъвто е и смисълът на отговорността по ЗОДОВ. Този извод не противоречи на чл. 36, ал. 4 от Закона за адвокатурата, който предвижда възможност за отлагане на плащането на адвокатското възнаграждение, като го поставя в зависимост от изхода на спора. Страните по договора за правна защита могат да постигнат съгласие по всякакви допустими от закона условия, в това число и заплащане на резултативен хонорар, който да бъде дължим след приключване на делото и да се определя от неговия изход.

Подробни съображения са изложени в писмени бележки от 25.09.2025 г., чрез юрк. М. П..

Участвалият в производството по делото прокурор, като представител на СГП, изразява становище за основателност на предявените искове.

Административен Съд С. - град, I отделение, 45-ти състав, след като взе предвид направените в исковата молба твърдения, изразеното становище на пълномощника на ответника и това на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Ищецът „Джей Кей Фарма“ ООД е сключил договор с адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“ за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство от 01.02.2018 г. На основание чл. 1, т. 1. 1. от Договора от 01.02.2018 г. „Джей Кей Фарма“ ООД е възложило, а адвокатското дружество е приело да предостави правни консултации, съдействие, представителство и защита във връзка с обжалване на Заповед № Р-22221717005089-023-002 от 19.01.2018 г. за спиране на ревизионното производство, възложено със Заповед № Р-22221717005089-020-001 от 03.08.2017 г., както и във връзка с предприети от НАП действия по възложена ревизия по ЗДДС със ЗВР № Р-22221717005089-020-001 от 03.08.2017 г., изменена със ЗВР № Р-22221717005089-020-002 от 18.08.2017 г. и ЗВР № Р-22221717005089-020-003 от 22.12.2017 г.

В чл. 1, т. 1. 3. от договора от 01.02.2018 г. страните са договорили, че възлагането по договора от 01.02.2018 г. се отнася до всички висящи към датата на сключването му данъчни производства, които ще бъдат уточнени в анекс, сключен между тях.

В чл. 3, т. 3.1.7 от договора от 01.02.2018 г. страните са договорили адвокатско възнаграждение за успех в размер на 10% на отменената част на акта, платимо в 7-дневен срок от влизане в сила на окончателно решение на компетентен орган (директор на ДОДОП или съд). Тази клауза се отнася и за случая, когато (1) задълженията (главница и лихви за просрочие), предложени за установяване с РД, бъдат намалени с Акта в резултат на подаденото срещу РД възражение; и актът бъде отменен по административен ред от директора на ОДОП и преписката бъде върната на

органа, издал ЗВР, със задължителни указания за извършване на нова ревизия.

Във връзка с производствата, възложени на адвоката по реда на чл. 1. 3, в чл. 3, т. 3. 2. е договорено авансово плащане в размер на 75 000 лв. Не е спорно по делото, че по фактура № 5029 от 09.02.2018 г. ищцовото дружество е платило аванс по договор в размер на 75 000 лв. без ДДС.

На 06.02.2018 г. е сключен Анекс № 1 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, сключен на 01.02.2018 г., в който са уточнени 6 висящи ревизионни производства, вкл. по настоящото дело, възложено със ЗВР № 22221717007627 – 020 – 001 / 07.11.2017 г. Посоченото ревизионно производство е под буква Д) от анекса. Не е спорно, че към датата на сключване на договора от 01.02.2018 г. това данъчно ревизионно производство е висящо (ЗВР е от 07.11.2017 г.), поради което попада в предмета на чл. 1, т. 1. 3. от договора от 01.02.2018 г. (всички висящи ревизионни производства).

На 24.07.2020 г. е сключен финален Анекс № 3 към Договор за съдействие, обжалване, защита и процесуално представителство, сключен на 01.02.2018 г. между „Джей Кей Фарма“ ООД и Адвокатско дружество „Т., Т. и съдружници“, в който страните са съобразили всички предходни анекси и възложените производства и са уточнили действието на сключения договор и на дължимите възнаграждения по производства с цел избягване на съмнения. В чл. 1, б. „Ж“ от Анекс № 3 е посочено конкретното относимо ревизионно производство – а именно данъчна ревизия по реда на чл. 177 от ЗДДС за данъчен период м. 03.2017 г., както и евентуално възложена повторна ревизия за същия данъчен период. В чл. 2 от Анекс № 3 са договорени отделни възнаграждения за: 1. изготвяне на възражение срещу РД, 2. обжалване и процесуално представителство пред ДОДОП С., 3. обжалване и процесуално представителство пред АССГ и 4. обжалване и процесуално представителство пред ВАС. В чл. 3 от Анекс № 3 е договорено възнаграждение за успех за цялостно или частично уважаване на жалбата.

В Приложение № 1, точка 3, към Анекс № 3 е посочен материалният интерес по конкретното ревизионно производство, а именно: 48 240. 12 лв. главница, респ. възнаграждение в размер на 3835 лв.

С констативен протокол от 21.04.2020 г. адвокатското дружество и „Джей Кей Фарма“ ООД са се съгласили, че адвокатското дружество е изготвило *административна* жалба срещу РА № Р-22221717007627 – 091 - 001 от 01.04.2020 г. За предоставените услуги се дължи възнаграждение от 3835 лв., приспаднато от авансовото плащане в размер на 75 000 лв. Дружество „Джей Кей Фарма“ ООД приема работата без забележки.

Не е спорно по делото, че с Решение № 557 от 03.02.2021 г. по адм. д. № 7978 по описа за 2020 г. оспореният РА е обявен за нищожен. С Решение № 11025 от 02.11.2021 г. по адм. д. № 4231 / 2021 г. на ВАС, Първо отделение, е прието, че решението на АССГ е неправилно и като такова трябва да бъде отменено. С Решение № 3685 от 05.06.2023 г. по адм. д. № 11429 по описа за 2021 г. на АССГ, Първо отделение, РА е отменен. Срещу това решение е подадена касационна жалба от директора на дирекция ОДОП. С Решение № 5798 от 13.05.2024 г. по адм. д. № 9689 / 2023 г. на ВАС, Първо отделение, решението на АССГ е оставено в сила. В мотивите на решението на ВАС е посочено, че разпоредбата на чл. 177, ал. 1 от ЗДДС регламентира особената солидарна отговорност (отговорност за чуждо данъчно задължение) за регистриран по ЗДДС получател по облагаема доставка да отговаря за дължимия, но невнесен данък от друго лице (пряк или предходен доставчик). Доказателствената тежест за реализиране на солидарната отговорност относно наличието на знание е върху приходните органи. По предписанието на чл. 177, ал. 2 от ЗДДС доказването трябва да се осъществи по реда на чл. 117 – чл. 120 от ДОПК – чрез провеждане на ревизионно производство и издаването на ревизионен акт. Дължимият и невнесен данък трябва да е такъв по облагаема доставка с предмет същата стока или услуга. В конкретния

казус това не е така. Не е налице връзка между предмета на доставките от страна на „Меделайн“ ООД, от една страна, и „Джей Кей Фарма“ ООД, от друга. Липсва и субективният елемент по чл. 177, ал. 2 от ЗДДС.

С констативен протокол от 10.06.2024 г. адвокатското дружество и „Джей Кей Фарма“ ООД са се съгласили, че приемат без забележки настъпването на условието по чл. 3, т. 3.1.7 от Договора, изразяващо се в окончателна отмяна на Ревизионен акт РА № Р-22221717007627 – 091 - 001 от 01.04.2020 г. На основание чл. 3, т. 3.1.7 от Договора „Джей Кей Фарма“ ООД дължи възнаграждение за успех, което се определя в настоящия констативен протокол.

Дружество „Джей Кей Фарма“ ООД дължи възнаграждение за успех в размер на 5052. 81 лева без ДДС. Издадена е фактура № [ЕГН] от дата 10.06.2024 г. В колона „Наименование на стоките или услугите“ е посочено следното: Възнаграждение за успех съгласно Решение 5798 / 13.05.2024 г. на ВАС по адм. д. № 9689 / 2023 г. Фактурата е издадена от Адвокатско дружество Т., Т. и съдружници. Получател е „Джей Кей Фарма“ ООД. Данъчната основа е посочена в размер на 5052. 81 лева. Начисленият ДДС е посочен на отделен ред в размер на 1010. 56 лева. Обща сума за плащане: 6063. 37 лева. Приложено е извлечение от сметка на ТБ „А.“. Видно от извлечението сумата от 6063. 37 лева е постъпила по сметка на адвокатското дружества на дата 11.06.2024 г. в 12.11.20 часа.

Приложена е извадка на хартиен носител на лихвен калкулатор. Върху дължимата сума от 3835 лева е изчислена законна лихва за периода от 13.05.2024 г. до 28.03.2025 г. Лихвата е в размер на 465. 46 лева.

Изчислена е и лихвата върху сумата от 5052. 81 лева за същия период. Общо дължимата законна лихва върху тази сума е 613. 28 лева.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

В чл. 7 от Конституцията на Република България е предвидено, че държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. Проекция на този принцип е разпоредбата на чл. 203 от АПК, съгласно която исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава, а за неуредените въпроси се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Държавата и общините ще носят отговорност за вреди, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Анализът на тази норма, налага разграничаване на дейността по издаване на административни актове и тази, която е проява на физическото действие или бездействие. Това има значение при решаване на въпроса за предпоставката, при която увреденият може да търси обезщетение. Незаконосъобразните административни актове са последица от несъобразност на поведението на длъжностните лица с разпоредбите на закона или подзаконовите нормативни актове.

Активно легитимирана страна по иска по чл. 203 от АПК, може да бъде всяко лице, което твърди, че е претърпяло вреди, вследствие на незаконосъобразни актове, действия или бездействия на държавни и общински органи и длъжностни лица. Този иск представлява автономно средство за защита на частноправните субекти срещу несъобразена със закона административна дейност. Те обаче трябва да докажат претърпените вреди, техният характер и размер и най-вече, че вредоносният резултат е в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на държавен или общински орган или длъжностно лице, при или по повод на изпълнението на административната дейност. Наличието на тези предпоставки ще бъде абсолютно условие за

ангажиране на отговорността на държавата и съответно присъждане на обезщетение.

Деликтната отговорност на държавата / общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца (аргумент от чл. 154, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК) е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Фактическият състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ с оглед фактическите твърдения на ищеца включва в кумулативна даденост: 1. наличие на издаден административен акт или действие на длъжностно лице или орган на ответника; 2. незаконосъобразност на акта или действието; 3. причинена вреда и нейния размер; 4. причинна връзка между незаконосъобразното действие на длъжностно лице или орган на ответника и настъпилия вредоносен резултат.

I. по отношение на претенцията за присъждане на обезщетение за сумата в размер на 3835 лева: В разглеждания казус се претендират вреди от незаконосъобразен ревизионен акт, който в крайна сметка е отменен в резултат от осъществен съдебен контрол. Производството по оспорване на РА се е развило по реда на ДОПК, като е приключило във фазата на оспорването по съдебен ред. Съгласно разпоредбите на ДОПК обжалването на ревизионните актове по административен ред е задължително, а не алтернативно - ревизионният акт не може да се обжалва пред съда, ако не е бил обжалван пред директора на Дирекция „ОДОП“. В глава осемнадесета на ДОПК „Обжалване на ревизионния акт по административен ред“, в която систематично място имат разпоредбите на чл. 152 - чл. 155, няма норма, която да урежда въпроса с разпределението на понесените от страните разноски. Съгласно § 2 от ДР на ДОПК за неуредените в кодекса въпроси се прилагат разпоредбите на АПК и Гражданския процесуален кодекс (ГПК). В АПК въпросът с разноските в административното производство също не е уреден. В глава шеста "Оспорване на административните актове по административен ред" този въпрос не е засегнат.

Процесуалният ред за претендиране на сторените разноски в административното производство остава да бъде по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, като към този ред препраща и разпоредбата на чл. 17, ал. 6 от ДОПК, съгласно която задължените лица имат право на обезщетение за вредите, причинени им от незаконни актове, действия или бездействия на органи по приходите и публичните изпълнители при или по повод изпълнение на дейността им, като отговорността се реализира по реда, предвиден в Закона за отговорността на държавата за вреди, причинени на граждани. С отмяната на РА по съдебен ред е изпълнена отрицателната предпоставка по чл. 204, ал. 1 от АПК.

Константна е съдебната практика, че ако има платено адвокатско възнаграждение за оспорване на РА по административен ред, доколкото в това производство разноски не се присъждат и при отмяна на РА, именно платеното адвокатско възнаграждение се търси и присъжда като вреда - пряка и непосредствена от отменения РА. Релевантно е обстоятелството, че ако РА не беше издаден, съответно на страната не би се наложило да прибегва до правни услуги за обжалването му, поради което разходите за адвокатско възнаграждение са пряка и непосредствена последица от издаването на РА. Във връзка с това трябва да се вземе предвид съдебната практика, която е последователна. (Решение № 8198 от 04.07.2016 г. на ВАС, Трето отделение, постановено по адм. дело № 8411/2015; Решение № 15285 от 10.12.2020 г. на ВАС, Трето отделение, постановено по адм. дело № 2551/2020 г.; Решение № 14133 от 22.10.2019 г. на Трето отделение на ВАС, постановено по адм. дело № 1563/2019 г. и т.н.).

Вярно е, че ползването на адвокатска помощ не е задължителна предпоставка за обжалване на РА, но е обичайна практика. Логично и разбираемо е да се прибегне до ползване на експертни правни

знания във връзка със оспорването на неблагоприятно засягащия лицето административен акт. Потърсената адвокатска помощ и заплатеният адвокатски хонорар са пряка и непосредствена последица от издадения РА, тъй като обжалването на този акт е законово регламентирано и е единствено средство за защита на лицето, което твърди, че публичните му задължения са установени незаконосъобразно, респ. неговите права са накърнени неправомерно от ревизиращите органи.

По силата на чл. 36, ал. 1 от Закона за адвокатурата (ЗА) адвокатският труд е възмезден. Разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от ЗА изисква размерът на възнаграждението да бъде справедлив, обоснован и не по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет за съответния вид работа.

Безспорно е, че към датата на сключване на договора от 01.02.2018 г. и анекс № 1 към него от 06.02.2018 г. ревизионното производство е било висящо (ЗВР е от 07.11.2017 г.), поради което попада в предмета на чл. 1, т. 1. 3. от договора от 01.02.2018 г. (всички висящи ревизионни производства). Същото е посочено и в Анекс № 1, № 2 и № 3.

С чл. 2 от Анекс № 3 страните са договорили следните възнаграждения: 1. За изготвяне на възражение срещу РД, 2. за защита пред директора на ДОДОП, 3. за защита пред АССГ и 4. за защита пред ВАС. Договореното е напълно логично и съответно на уредения в ДОПК процесуален ред за издаване и обжалване на РА. В допълнение на така договорените възнаграждения, с чл. 3 от Анекс № 3 е посочено, че при цялостно или частично уважаване на жалба/възражение, се дължи възнаграждение за успех. В Приложение № 1, точка 3, към Анекс № 3 е посочен материалният интерес по конкретната ревизия, а именно: 48 240. 12 лв. главница, респ. възнаграждение в размер на 3835 лв.

С констативен протокол от 21.04.2020 г. адвокатското дружество и „Джей Кей Фарма“ ООД са се съгласили, че адвокатското дружество е изготвило *административна* жалба срещу РА № Р-22221717007627 – 091 - 001 от 01.04.2020 г. За предоставените услуги се дължи възнаграждение от 3835 лв., приспаднато от авансовото плащане в размер на 75 000 лв. „Джей Кей Фарма“ ООД приема работата без забележки.

Не е спорно по делото, че с Решение № 557 от 03.02.2021 г. по адм. д. № 7978 по описа за 2020 г. оспореният РА е обявен за нищожен. С Решение № 11025 от 02.11.2021 г. по адм. д. № 4231 / 2021 г. на ВАС, Първо отделение, е прието, че решението на АССГ е неправилно и като такова трябва да бъде отменено. С Решение № 3685 от 05.06.2023 г. по адм. д. № 11429 по описа за 2021 г. на АССГ, Първо отделение, РА е отменен. Срещу това решение е подадена касационна жалба от директора на дирекция ОДОП. С Решение № 5798 от 13.05.2024 г. по адм. д. № 9689 / 2023 г. на ВАС, Първо отделение, решението на АССГ е оставено в сила.

Към датата на изготвяне на жалбата по административен ред (21.04.2020 г.) срещу РА № Р-22221717007627 – 091 - 001 от 01.04.2020 г. е в сила разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, актуална в редакцията си към ДВ, бр. 7 от 2019 г., според която при материален интерес от 48 240. 12 лв. главница, минималният размер на възнаграждението е 1977. 20 лева без ДДС. Видно е, че в случая страните са договорили размер на възнаграждение, което надвишава минималния праг от 3835 лв.

Според мотивите на ТР № 1/2017 г. на ОСС на ВАС „спазвайки принципа на справедливост и съразмерност, следва да се присъди само и единствено такъв размер на обезщетение, който да отговаря на критериите на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата - за "обоснованост и справедливост", т. е. възнаграждението да е съразмерно на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото ѝ от държавния орган непозволено увреждане, без да накърнява или да облагодетелства интересите на

която и да е от страните в производството.

В случая, извършените от адвокатското дружество действия по процесуална защита се състоят в написването на жалба по административен ред, т. е. в изготвянето на един документ по казус със значителна правна и фактическа сложност. Изготвянето на жалба по административен ред е удостоверено и прието от ищеца като възложител с констативен протокол от 21.04.2020 г. Основателни са аргументите на ищеца, че дружеството „Джей Кей Фарма“ ООД е било обект на общо осем ревизии. Ревизионното производство е било относно прилагане на разпоредбите на ЗДДС. Резултатите по ДДС се определят месечно. Основателни са аргументите, изложени в писмената защита, че това е предполагало съвкупен анализ, за да се установи какъв е действителният резултат по материалния закон, в случая това е по реда на ЗДДС. Анализът е осъществен в рамките на 13 страници, което е видно от приложената жалба (л. 39 – 45 от делото). Във връзка с изложеното, основателно в тази писмена защита е посочено, че търговията с лекарствени средства е регулирана дейност, поставена под специален административноправен режим. Защитата срещу незаконосъобразния административен акт е изисквала анализ на голям по обем доказателствен материал – както относно конкретните доставки, така и относно самите доставчици. В този смисъл настоящият състав не намира причина да не приеме, че заплатеното възнаграждение в размер на **3835 лв.** е съразмерно, справедливо и обосновано. То съответства на качеството и обема на предоставената услуга.

В мотивите на Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017 г., постановено по ТД № 2/2016 г. на ВАС, е изяснен въпросът за съдържанието на употребените в чл. 4 от ЗОДОВ понятия – „пряка“ и „непосредствена“ последица от увреждането, тъй като законодателят не е дал легална дефиниция на тези понятия. Според правната доктрина, възприета в установената съдебна практика, водещи при определянето на съдържанието на понятията "пряка и непосредствена последица" са теорията за равноценността, съгласно която един факт е причина за резултата, когато, ако този факт е липсвал, то резултатът не би настъпил, и адекватната теория, съгласно която причина са тези условия, които причиняват резултата нормално, типично, адекватно, а не по изключение. В практиката е възприето разбирането, че непосредствени вреди са тези, които по време и място следват противоправния резултат, а преки са тези, които обосновават причинната връзка между противоправността на поведението на деликвента и вредите.

Въз основа на това тълкуване се налага изводът, че разходите по ангажирането на адвокатска защита в производството по оспорване на административните актове по административен ред представляват непосредствена имуществена вреда от неправомерно издадения ревизионен акт, като прякото следствие от това е дължимостта на хонорара, който търговското дружество е заплатило за правната защита, гарантирана му от чл. 56 от Конституцията и Закона за адвокатурата. Ищецът не би понесъл посочения в исковата молба разход, ако срещу него не бе издаден един незаконосъобразен ревизионен акт.

С оглед установената основателност на основната претенция е основателна и акцесорната претенция за присъждане на лихва по чл. 86 от ЗЗД върху сумата от 3835 лева за периода от 13.05.2024 г. до датата на исковата молба (28.03.2025 г.), в размер на 465. 46 лева. Върху главницата се дължи и законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

2. По претенцията за присъждане на обезщетение в размер на 5052. 81 лева. заплатено адвокатско възнаграждение за успех за постигната отмяна на РА № Р-22221717007627 – 091 - 001 от 01.04.2020 г., ведно със законната лихва върху тази сума от 13.05.2024 г. до датата на настоящата искова, 28.03.2025 г., в размер на 613. 28 лева

В чл. 3.1.7. от първоначално сключения Договор от 01.02.2018 г. страните са уговорили възнаграждение за успех в размер на 10 % съобразно отменената част на ревизионния акт. Предвид възлагането и на други висящи ревизионни производства по чл. 1. 3. от съглашението, в чл. 3. 2. от Договора от 01.02.2018 г. е уговорено, че възнагражденията за успех при цялостна или частична отмяна на издадените ревизионни актове в техните рамки, ще бъдат конкретно определени в констативен протокол, сключен при настъпване на условието за дължимостта на възнаграждението, но не по-нисък от минималния размер, определен по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Впоследствие страните са уточнили клаузата чрез чл. II от Анекс № 2, че при определяне на възнагражденията за успех във връзка с услуги по висящите ревизионни производства на „Джей Кей Фарма“ ООД по чл. 1.3. от договора от 01.02.2018 г., по които се оспорва вече възстановен на дружеството данъчен кредит или се търси отговорността му по чл. 177 от ЗДДС, се вземат предвид *отменената част* на предложеното/наложеното от приходната администрация начисление и съответните лихви.

Както вече се посочи, с Решение № 557 от 03.02.2021 г. по адм. д. № 7978 по описа за 2020 г. оспореният РА е обявен за нищожен. С Решение № 11025 от 02.11.2021 г. по адм. д. № 4231 / 2021 г. на ВАС, Първо отделение, е прието, че решението на АССГ е неправилно и като такова трябва да бъде отменено. С Решение № 3685 от 05.06.2023 г. по адм. д. № 11429 по описа за 2021 г. на АССГ, Първо отделение, РА е отменен. Срещу това решение е подадена касационна жалба от директора на дирекция ОДОП. С Решение № 5798 от 13.05.2024 г. по адм. д. № 9689 / 2023 г. на ВАС, Първо отделение, решението на АССГ е оставено в сила. Отменени са определените данъчни задължения в общ размер на 48 240. 12 лв. (формирани като сбор от 37 083. 33 лева и лихви за забава в размер на 11 156. 79 лева).

С констативен протокол от 10.06.2024 г. адвокатското дружество и „Джей Кей Фарма“ ООД са се съгласили, че приемат без забележки настъпването на условието по чл. 3, т. 3.1.7 от Договора, изразяващо се в окончателна отмяна на Ревизионен акт РА № Р-22221717007627 – 091 - 001 от 01.04.2020 г. На основание чл. 3, т. 3.1.7 от Договора „Джей Кей Фарма“ ООД дължи възнаграждение за успех, което се определя в настоящия констативен протокол.

Дружество „Джей Кей Фарма“ ООД реално е изплатило възнаграждение за успех в размер на 5052. 81 лева без ДДС. Издадена е фактура № [ЕГН] от дата 10.06.2024 г. В колона „Наименование на стоките или услугите“ е посочено следното: Възнаграждение за успех съгласно Решение 5798 / 13.05.2024 г. на ВАС по адм. д. № 9689 / 2023 г. Фактурата е издадена от Адвокатско дружество Т., Т. и съдружници. Получател е „Джей Кей Фарма“ ООД. Данъчната основа е посочена в размер на 5052. 81 лева. Начисленият ДДС е посочен на отделен ред в размер на 1010. 56 лева. Обща сума за плащане: 6063. 37 лева. Приложено е извлечение от сметка на ТБ „А.“. Видно от извлечението сумата от 6063. 37 лева е постъпила по сметка на адвокатското дружества на дата 11.06.2024 г. в 12.11.20 часа.

За адвокатския труд за осъществена процесуална защита по оспорване на РА на различните фази (по административен ред или на две съдебни инстанции) се дължи възнаграждение независимо от изхода на оспорването, което е житейски логично, то също е логично и незабранено от закона договарянето на отделно и допълнително *възнаграждение за успех*. В конкретния случай такъв успех е постигнат. Определеното материално данъчно задължение по ЗДДС в размер на 37 083. 33 лева и лихви за забава в размер на 11 156. 79 лева (общо 48 240. 12 лв.) е окончателно отменено. То вече не съществува като задължение в прафната сфера на ищеца „Джей Кей Фарма“ ООД и това е пряк резултат от проведеното успешно оспорване на отменения РА.

Според Констативен протокол от дата 10.06.2024 г. възнаграждението за окончателна отмяна на РА № Р-22221717007627 – 091 - 001 от 01.04.2020 г. се дължи на основание чл. 2 от Анекс № 2.

Определеното възнаграждение за успех трябва да бъде в корелация с минималните размери по Наредба № 1/2004 г. при интерес от 48 240. 12 лв. Съдът намира, че приложимата към тази искова претенция редакция на Наредба № 1 от 2004 г. е тази, приета с ДВ, бр. 88 от 2022 г. Това е така, доколкото от значение е датата, на която е прието, че е изпълнено условието, в резултат от което възниква задължението да се плати възнаграждение за успех от „Джей Кей Фарма“ ООД. Датата е тази на протокола, а именно – 10.06.2024 г. По силата на тази редакция и по - точно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредбата, минималното адвокатско възнаграждение е в размер на 2650 лева + 8 % за горницата над 25 000 лева. При спазване на това правило, минималното възнаграждение възлиза на 4509. 20 лева. По делото са представени доказателства за заплатена сума за успех в размер на 5052. 81 лева. Съдът намира, че тази сума е близка до определения минимум в наредбата.

Изводът не се променя от обстоятелството, че в полза на ищеца „Джей Кей Фарма“ ООД веднъж вече са били присъдени направените от него разноски. С Решение № 5798 от 13.05.2024 г. по адм. д. № 9689 / 2023 г. на ВАС са присъдени разноски в размер на 5411. 05 лева. С Решение № 3685 от 05.06.2023 г. по адм. д. № 11429 по описа за 2021 г. на АССГ, Първо отделение, са присъдени разноски в полза на „Джей Кей Фарма“ ООД в общ размер на 7167. 92 лева (формирани като сбор от 2442. 64 лева при първото разглеждане на делото в АССГ, 2372. 64 лева за първото водене на делото пред ВАС, 2372. 64 лева за водене на второто дело пред АССГ).

С оглед установената основателност на основната претенция е основателна и акцесорната претенция за присъждане на лихва по чл. 86 от ЗЗД върху сумата от 5052. 81 лева за периода от 13.05.2024 г. до датата на исковата молба (28.03.2025 г.), в размер на 613. 28 лева. Върху главницата се дължи и законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Относно разноските

При този изход на спора разноски се дължат на ищеца. При определянето им съдът намира, че трябва да се съобрази материален интерес въз основа на главниците, доколкото съгласно чл. 84, ал. 3, вр. чл. 86 от ЗЗД при задължения от неправомерно увреждане длъжникът се счита в забава и без покана. Тоест в случая, забавата стои извън волята на страните и следва от отмяната на незаконосъобразния акт.

На основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ предвид уважаването на исковете, основателен е претенцията на ищеца за присъждане на сторените в производството разноски. Ответникът трябва да бъде осъден да заплати разноските по производството, внесена държавна такса и възнаграждението за един адвокат, съгласно представения от ищеца списък.

Ищецът е предявил искове общо за сумата от 9966. 55 лева.

Съгласно разпоредбите на Наредба № 1 / 2004 г., за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес възнагражденията са следните – при интерес между 1000 и 10000 лева - 400 лв. плюс 10 % за горницата над 1000 лв. Минималното адвокатско възнаграждение съобразно тази сума съгласно чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 / 2004 г. е 1390. 03 лв. без ДДС. Претендираното и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1585. 98 лева с включен ДДС се доближава до този минимален размер и напълно съответства на фактическата и правна сложност на спора. Възражението на ответника по чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на разноските е неоснователно.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 203 от АПК, Административен Съд С. - град, Първо отделение, 45 - ти състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, гр [населено място], [улица], да заплати на „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] ателие № 1, на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, обезщетение в размер на 3835 лева за претърпени имуществени вреди поради отменен незаконосъобразен Ревизионен акт № Р – 22221717007627 – 091 – 001 / 01.04.2020 г., представляващо адвокатско възнаграждение за обжалването му по административен ред, както и мораторната лихва за забава в размер на 465. 46 лева от 13.05.2024 г. до датата на настоящата искова молба (28.03.2025 г.), ведно със законната лихва върху посочената главница, считано от датата на исквата молба до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, [населено място], [улица], да заплати на „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] ателие № 1, на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ обезщетение в размер на 5052. 81 лева, представляващи заплатено възнаграждение за успех за постигната отмяна на Ревизионен акт № Р – 22221717007627 – 091 – 001 / 01.04.2020 г., както и мораторната лихва върху тази сума в размер на 613. 28 лева, от 13.05.2024 г. до датата на настоящата искова молба (28.03.2025 г.), ведно със законната лихва за забава, считано от датата на исквата молба до окончателното им изплащане.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, [населено място], [улица], да заплати на „Джей Кей Фарма“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] ателие № 1, на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, разноси в размер на 1585. 98 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.